

λοπούλου. Ἀρκεῖ νὰ ἐπιδιώξῃ τοὺς σκοποὺς τῆς μὲ περισσότερον ζήλον τώρα καὶ νὰ ἔχῃ κατεύθυνσιν ὠρισμένην. Ἀνεγράφῃ ὅτι σκοπεῖ τὴν γεωγραφίαν τῶν Ἑλλ. Χωρῶν, τὴν ἐξ- κρίβωσιν τῶν ἐθνικῶν δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν ἀλυτρώτων, περιγραφὴν τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων τῆς χώρας, τὴν γνωριμίαν εἰς τοὺς ξένους τῶν φυσικῶν καλλονῶν καὶ τὸν πόλε- μον κατὰ τῶν ξένων διδασκαλισσῶν. Ὅλα αὐ- τὰ εἶνε πολλὰ, τὸ τελευταῖον μάλιστα δὲν δυ- νάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν ποῖαν σχέσιν ἔχει μὲ τὴν Γεωγραφίαν. Θὰ ἐπροτιμῶμεν νὰ ἡχο- λεῖτο ἡ Ἐταιρεία προτίστως μὲ τὴν ἐξελλήνισιν

ὀνομάτων τοπωνυμικῶν καὶ τὴν ὑρβοτέραν ἱστορικῶς ὀνομασίαν καὶ γραφὴν, μὲ τὴν σύν- ταξιν Γεωγραφίας τῆς προκοπῆς καὶ χαρτῶν, ὧν ἔχομεν μεγάλην ἔλλειψιν. Τώρα μάλιστα μὲ τὴν νέαν διαρρυθμίσιν τῆς Εὐρώπης ἡ ἐκ- δοσις χαρτῶν ἐπιβάλλεται. Τὴν διαφήμισιν τῶν φυσικῶν καλλονῶν ἀνέλαβε τὸ Ὑπουρ- γεῖον τῆς Ἑθν. Οἰκονομίας, διὰ δὲ τὰς παι- δαγωγοὺς τίποτε δὲν θὰ ἡμπορέσῃ νὰ κάμῃ, ἐφ' ὅσον οἱ γονεῖς ἀδιαφοροῦν. Οὔτε ἄλλως τε εἶνε ἀρμοδία διὰ καθήκοντα παιδαγωγικά.

ΔΑΦΝΙΣ

Ψ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ Ψ

ΕΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Τὸ τμήμα τῶν Ξένων καὶ Ἐκθέσεων τοῦ ὑπουρ- γείου τῆς Ἑθν. Οἰκονομίας ἀπεφάσισε νὰ προβῇ εἰς διαφήμισιν τῶν ἀρχαιολογικῶν τόπων καὶ τῶν φυσι- κῶν καλλονῶν μας ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ.

Πρὸς τοῦτο ἐκάλεσε τοὺς ζωγράφους, ἐκ τῶν ὁποίων προσήλθον οἱ κ. κ. Ἰακωβίδης, Φωκᾶς, Ε. Θωμόπουλος, Μαθιόπουλος, Χατζόπουλος, Μαλέας, Λύτρας, Περιβολαράκης καὶ ἄλλοι ὅπως οὐσχεφθῇ μετ' αὐτὸν περὶ τοῦ καλλιτεχνικωτέρου τρόπου τῆς διαφημίσεως. Ἀπεφασίσθη ὅπως προκηρυχθῇ δια- γωνισμὸς μετὰ τῶν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν μὲ θέμα τὴν Ἀκρόπολιν ὡς τοπεῖον καὶ ὡς ἀρχαιο- τητα. Κριτικὴ ἐπιτροπὴ ἐξ Ἑλλήνων εἰδικῶν θὰ ἐκλέξῃ ἐξ αὐτῶν 5. Εἰς τοὺς ζωγράφους τῶν 5 αὐ- τῶν ἔργων θὰ ἀνατεθῇ νὰ μεταβοῦν εἰς πέντε διά- φορα σημεῖα τῆς Ἑλλάδος ἐξαιρετικῷ καὶ φυσιο- γραφικῷ ἐνδιαφέροντος διὰ νὰ τὰ ζωγραφίσουν, αὐτὰ δὲ μετὰ τῶν 5 πρώτων τῆς Ἀκροπόλεως θὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ τοὺς πρώτους μεγάλους δια- φημιστικούς πίνακας, οἱ ὅποιοι θὰ ἀναρτηθῶν εἰς τοὺς σιδηροδρομικοὺς σταθμοὺς καὶ τὰ μεγάλα ξενο- δοχεῖα τῶν μεγαλειτέρων Εὐρωπαϊκῶν πόλεων.

— Οἱ ἀξιωματικοὶ γεωπόνοι προσέφεραν εἰς τὸν προϊστάμενόν των σιγατηγὸν κ. Μτονιὲ ἄγαλμα τῆς Δήμητρας ἐκ Πεντελίου μαρμάρου, ἔργον τοῦ γλύπτου κ. Γ. Δημητριάδου.

— Ἡ διὰ τὸ προσεχές ἔτος ἐπιμελητεία τῆς Διαρκoῦς Καλλιτεχνικῆς Ἐκθέσεως ἐξέλεξε πρόε- δρον τὸν κ. Μαθιόπουλον, γραμματέα τὸν κ. Μα- λέαν καὶ κοσμήτορα τὸν κ. Ζευγώλην. Παρουσια- σθεῖσα εἰς τὸν ἐπίτιμον Πρόεδρον τῆς Διαρκoῦς κ. Σοφούλην τὸν παρεκάλεσε νὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς ταχυτέρας ἀνοικοδομήσεως τοῦ περιπτέρου τῆς Ἐκθέσεως ἐν τῷ προαυλίῳ τῆς Βουλῆς.

— Παρὰ Σμυρναϊκῇ οἰκογενεῇ ὁμογενοὺς εὐρέ- θησαν δύο παλαιαὶ προσωπογραφίαι τοῦ ἀπαρχονι-

σθέντος Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ε'. Ἡ μία παριστᾷ τὸν Πατριάρχην ἐν ἀνθηρᾷ ἡλικίᾳ μὲ μαύ- ρην γενειάδα καὶ κόμην, ὅτε ἦτο ἀκόμῃ Μητροπο- λίτης Σμύρνης. Ἡ ἑτέρα παριστᾷ αὐτὸν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Πατριαρχείας του.

Αἱ εἰκόνες αὗται, ἔχουσαι ἱστορικὴν ἀξίαν καὶ πολύτιμοι ἀπὸ ἀπόψεως τέχνης, ἡγοράσθησαν διὰ νὰ κοσμήσουν τὰς αἰθούσας τῶν Πατριαρχείων.

— Ὁ Ἀστικός Σύνδεσμος τοῦ Παλαιοῦ Φαλή- ρου ἀνέθηκεν εἰς τὸν ζωγράφον κ. Παρθένην τὴν ἀγιογράφειν τῆς νεοτεύκτου ἐκκλησίας τοῦ Ἀγ. Ἀλεξάνδρου. Ὁ κ. Παρθένης ἐξωγράφησε ἐπὶ τὰ ἀγιογραφικούς πίνακας, τὸν Ἀγ. Γεώργιον, Ἀγ. Δημήτριον, τὴν Μυρτιδιώτισσαν, τὴν Ἀγ. Καλλιό- πην, τὴν Ἀγ. Φιλοθέην, τὴν Ἀγ. Βαρβάραν καὶ τὸν Ἀγ. Παντελεήμονα καὶ τὰς εἰκόνας τοῦ Τέμπλου. Μὲ μίαν τέχνην ἔχουσιν τὰ στοιχεῖα τῆς Βυζ. παρα- δόσεως, χωρὶς νὰ ἀπομακρυνθῇ τῆς ἱστορικῆς σχο- λῆς προσέδωκε ταῦτοχρόνως ὁ κ. Π. τὴν ἐμπνευ- σιν τῆς καλλιτεχνικῆς του προσωπικότητος.

— Τὸν προσεχῇ Ἰούνιον διοργανοῦται ἐν Πα- ρισίοις καλλιτεχνικὴ ἑκθεσις διαρκείας τριῶν μηνῶν. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν εἰδοποίησε τὸν Σύνδεσμον τὸν καλλιτεχνῶν, ὅπως τὰ μέλη αὐτοῦ ἀποστείλουν ἔργα των, θὰ παρασχεθῇ δὲ πᾶσα εὐ- κολία διὰ τὴν ταχείαν, ἀσφαλῆ καὶ δωρεὰν ἀπο- στολὴν.

— Ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν ἀπεφάσισε νὰ διοργανώσῃ ἑκθεσιν Χριστιανικῆς καὶ Διακοσμητικῆς Τέχνης.

— Ἡ διὰ τὴν ἐποβολὴν προπλάσμάτων τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Καποδιστρίου προθεσμία παρετάθη μέχρι τῆς 25ης Ἰουνίου. Οἱ μέχρι τοῦδε ἔρανοι ἀνῆλθον εἰς 10.206. Τὸ ποσὸν θὰ συμπληρωθῇ ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου.

— Εἰς τὸν ζωγράφον κ. Μιχ. Ἀξελὸν ἀπενε- μήθη παρὰ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως τὸ παρά- σημον τοῦ Ἀξιωματικοῦ τῆς Ἀκαδημίας.

— Εἰς τὴν εἴσοδον τῆς Καισαριανῆς μία τοιχογραφία Εὐαγγελιστοῦ κατέπεσε καὶ τὰ τεμάχια ἐρρίφθησαν εἰς τὰ σκουπίδια. Ἦτο εἰσὶ μὴ πέντε μὲν μηνῶν καὶ ὁ ζωγράφος κ. Ζωγράφος, ἐργαζόμενος ἐκεῖ ἀντελήφθη τὴν ἐπικειμένην πτώσιν καὶ εἰδοποίησε τοὺς ἀρμοδίους, προσεφέρθη δὲ νὰ σιγηρῇ τὴν τοιχογραφίαν ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀμοιβῆς. Τῶν ἀρμοδίων ὁ ὕπνος δὲν ἐταράχθη καὶ οὕτω μία θανάσιμα εἰκὼν Βυζαντινῆς τέχνης ἐξηφανίσθη πρὸς δόξαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, τὸ ὁποῖον καὶ τμήμα ἐιδικὸν ἀπέκτησε Βυζαντινῶν ἀρχαιοτήτων!

— Ἀπεφασίσθη ἔσως παραχωρηθῇ εἰς τὸν Σύνδεσμον τῶν Καλλιτεχνῶν γήπεδον τοῦ Δημοσίου μετὰ τὸ Ἀστεροσκοπεῖον καὶ Ἀκροπόλεως ἵνα ἀνεγερθῶσι ἐργαστήρια διὰ τοὺς καλλιτέχνas. Ὡρίσθη πρὸς τοῦτο ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. κ. Νικολοῦδης καὶ Θεοδορίδου ἀρχιτεκτόνων, Τριανταφυλλίδου, Μαγιάση καὶ Καλογεροπούλου ζωγράφων. Τὰ ἐργαστήρια θὰ εἴνε ἀρχαῖα Ἑλλ. καὶ Βυζαντινοῦ ρυθμοῦ. Θὰ κτισθοῦν διὰ δαιεῖου τῆς Ἐθν. Τραπέζης, οἱ δὲ καλλιτέχναι θὰ γίνονιν ἰδιοκτῆται διὰ τοκοχρεωλυτικῆς ἀποσβέσεως τοῦ δαιεῖου.

— Ἡ Μεραρχία Σερρῶν θὰ ἀνεγείρῃ Ἡρώων μαρμάρινον ὑπὲρ τῶν πεσόντων ἀγωνιστῶν τῆς κατὰ τὸν λήξαντα πόλεμον ἐν Σέρραις, εἰς τὸν χώρον ὅπου ἀνεγέρθη τὸ προσωρινὸν μνημεῖον. Πρὸς τοῦτο προκήρυξε διαγωνισμόν μετὰ τῶν Ἑλλ. καλλιτεχνῶν πρὸς συμβολισμόν τῶν περιστάσεων ὑπ' ἃς συνεκροτήθη ἡ μεραρχία καὶ τῶν ἀγώνων οὗς δ' ἐξήγαγε. Βραβεῖον εἰς τὸ προκρίθησόμενον θὰ δοθῇ 1000 δρ. θὰ κριθῶσι δὲ ὑπὸ Ἐπιτροπῆς.

— Ἀπεφασίσθη ν' ἀνεγερθῇ ἐν Πάτραις ἀνδριὰς τοῦ Παλαιοῦ Πατρῶν Γερμανοῦ. Πρὸς τοῦτο θὰ καταρτισθῇ ἐπιτροπὴ, ἥτις θὰ προβῇ εἰς ἐράνους.

— Ὁ κ. Πέτρος Ἀντ. Μαυρομιχάλης, ἔγγονος τοῦ Πετρόμπεη, ἐδώρῃσεν εἰς τὴν Ἱστορικὴν καὶ Ἐθιολογικὴν Ἑταιρίαν συλλογὴν 12 εἰς φυσικὸν μέγεθος θαυμασίων, διακεκριμένων ζωγράφων, προσωπογραφιῶν τῶν Μαυρομιχαλαίων, ἀπὸ τοῦ Ἰωάννου Μαυρομιχάλη Σκυλογιάννη τῆς Ἰπαναστάσεως τοῦ Ὁρλώφ μέχρι τῶν ἡρωϊκῶς πεσόντων Ἡλίας καὶ Κυριακούλη, μὲ τὰς πολεμικὰς τῶν σιολὰς.

— Εἰς τὴν αἵθουσαν Geo ὁ θαλασσογράφος καὶ γραμματεὺς τῆς Ἐθν. Πινακοθήκης κ. Ν. Α. Καλογερόπουλος, ἐξέθεσε περὶ τοὺς 60 πίνακας, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ περισσότεροι ἀνάγονται εἰς διαφόρους πολεμικὰς ἐποχάς, τοῦ 1821, τοῦ 1912 1913 καὶ τοῦ 1918.

— Ὁ «Σύνδεσμος τῶν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν» ἐσκέφθη νὰ ἀποστείλῃ εἰς τὴν διοργανουμένην ὑπ' αὐτοῦ ἐκθεσιν ἐν Παρισίοις, τὸ φθινόπωρον, τὸ μνημεῖον τῆς Ἀφεντάκης τοῦ Χαλεπᾶ. Ἡ ἰδιοκτῆτης τοῦ μνημείου οἰκογένεια Γιαννουκάκη ὄχι μόνον ἐδέχθη προθύμως ἀλλ' ἐδώρῃσεν αὐτὸ εἰς τὸ Κράτος, ὅπως μετὰ τὴν ἐκθεσιν κατατεθῇ εἰς τὴν Ἐθν.

Πινακοθήκην καὶ χρησιμεύσῃ ὡς ἀπαρχὴ νεοελληνικῆς Γλυπτοθήκης. Ἐπὶ τοῦ τάφου θὰ τοπεθετηθῇ πιστὸν ἀντίγραφον ὑπὸ δοκίμου μαρμαρογλύπτου.

— Ἀνεχωροῦν προσεχῶς εἰς Εὐρώπην ὡς ὑπὸτροφοὶ τῆς Κυβερνήσεως ὁμὰς ἐκ τῶν νεωτέρων καλλιτεχνῶν, ἐν οἷς οἱ γλύπται κ. κ. Α. Δούκας καὶ Α. Σῶχος καὶ οἱ ζωγράφοι κ. κ. Μπισκίνης καὶ Α. Γεραλῆς.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ

Ὑπὲρ τοῦ τμήματος τῶν βρεφῶν τοῦ Πατριωτικοῦ ἰδρύματος ἐδόθη ἐορτὴ συγκεντρώσασα ἐκλεκτὸν κόσμον. Ἐπαίχθη μία μονόπρακτος Γαλλικὴ κωμῳδία ἀπὸ τὴν δ. Χρυσούλη καὶ τοὺς κ. κ. Νιὲ Λατοῦρ, Καμάραν, Ρουμπέν καὶ Ἀλεξανδρόπουλον, ὁ Ἀμερικανὸς λοχαγὸς κ. Ζέννα ἐσφύριξε συνοδείᾳ ὀρχήστρας, οἱ ἀδελφαὶ Κωνστ. Κυριαζῆ ἔπαιξαν βιολὶ καὶ πιάνο, ὁ κ. Παπαγεωργίου ἐσχεδιάσε διαφόρους γελοιογραφίας, ἐχορεύθη ἐν βάλς rondré. Τὸ ὠραιότερον μέρος ἦσαν δύο μεγάλαι πλαστικαὶ εἰκόνες ἐπὶ σχεδίου τοῦ κ. Ὁθωναίου, παριστώσαι τὴν Μεγάλην Ἑλλάδα καὶ τῆς ὁποίας μετέσχον 50 κυρίαὶ καὶ δεσποινίδες. Τὴν Ἑλλάδα παρέστησεν ἡ κ. Σακορράφου ἐπὶ θρόνου καθημένη, τὴν περιεστοίχισον δὲ ἡ Νίκη, ὁ Πολιτισμὸς, ἡ Δόξα, ἡ Τέχνη, αἱ Ἐπιστήμαι, τὸ Θέατρον, ἡ Μουσικὴ, τὰ Γράμματα, ἡ Βιομηχανία καὶ ὅλα τὰ μέρη τῆς παλαιᾶς καὶ νέας Ἑλλάδος μὲ τὸ ἐθνικὸν ἔνδυμα.

— Κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος θὰ γίνῃ ἐν Παρισίοις, μεγάλη ἐκθεσις ἐργοχειρῶν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς κ. Ἀβρίλ νιὲ Σαιντ Κροᾶ, ἥτις ἐπεσκέφθη ἄλλοτε τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐξήτησε ἤδη ὅπως ἀποσταλῶσιν ἐντεῦθεν ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερα χειροτεχνήματα.

— Ὁ διορισθεὶς καθηγητὴς τοῦ Πολυτεχνείου Γάλλος ἀρχιτέκτων κ. Ἐμπρὰρ κατὰ τὸν ἐναρκτήριον λόγον του ἀφοῦ ἐτόνισε τὴν σημασίαν τῆς ἰδρύσεως Ἀρχιτεκτονικῆς Σχολῆς ἐν Ἀθήναις, εἰς τὴν ὁποίαν, ὡς εἶπεν, ἡ Κυβέρνησις εἶνε διατεθειμένη νὰ παράσῃ δαψιλῇ τὰ μέσα τῆς εὐδοκίμησέως τῆς ἔκαμε σύντομον ἀνακοίνωσιν τῆς ἱστορίας τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς ἀπὸ τῶν πρώτων Αἰγυπτιακῶν μνημείων μέχρι τῶν ἡμερῶν μας, παρουσιάσας εἰς φωτεινὰς προβολὰς τὰ χαρακτηριστικώτερα μνημεῖα τῶν διαφόρων ἐποχῶν. Καὶ κατέληξε μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι οἱ νέοι Ἑλληνες ἀρχιτέκτονες θὰ συνεχίσουν τὴν ὑψηλὴν παράδοσιν τῶν μεγάλων προγόνων τῶν.

— Αἱ «Ἀθῆναι» ἐδημοσίευσαν ἀνέκδοτον μακρὰν ἐπιστολὴν τοῦ Μιχαὴλ Μητσάκη γράφεισαν πρὸς 25 ἐτῶν καὶ ἀπευθυνομένην πρὸς τὸν κ. Ἀλ. Μωραϊτίδην, ὅστις καὶ τὴν παρεχώρησε πρὸς δημοσίευσιν. Ἡ ἐπιστολὴ γραφεῖσα ἐν τῇ διανοητικῇ ἀκμῇ τοῦ δυνατόυ συγγραφέως ἀναφέρεται εἰς τὴν λογοτεχνικὴν ζωὴν καὶ εἰκονίζει τὰς ψυχικὰς διαθέσεις του. Ἐν αὐτῇ ἐκφράζει μετ' ἐλευθεροστομίας τὰς σκέ-

Π Ι Ν Α Κ Ο Θ Η Κ Η

ψεις του διὰ τὴν τότε φιλολογικὴν κίνησιν.

— 'Απέθανεν ἐν Ἀθήναις ὁ Εὐγένιος Ζαλοκώστας, μόνος υἱὸς τοῦ μεγάλου ποιητοῦ, πρῶν πρεσβευτῆς καὶ ὑπουργὸς τῶν Ἑξωτερικῶν. Νεώτατος ἡσχολήθη εἰς τὴν ποίησιν καὶ τὴν φιλολογίαν, γράψας ποιήματα καὶ μελέτας, μετέφρασε δὲ ἑμμέτρως τὸν «Ρού·ν—Μπλάς». 'Ο θανὼν ἦτο συμπαθέστατος εἰς τοὺς κύκλους τῶν λογίων.

— 'Απέθανεν ἐν Ἀθήναις ὁ Ἀνδρέας Παπαδιαμαντόπουλος, τέως πρεσβευτῆς ἐν Βουκουρεστίῳ. Εἶχεν ἐμφανισθῇ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ὡς λόγιος, γράψας καὶ τὴν κοινωνικὴν μελέτην «'Ο σύζυγος τὸ μανθάνει τελευταῖος» ἣτις ἐνεποίησε τότε μεγάλῃ ἐντύπωσιν, ὡς καὶ ἐπιστημονικὴν μελέτην περὶ Σωφρονιστικοῦ συστήματος.

— 'Απέθανεν ἐν Ἀθήναις ἐν ἡλικίᾳ 78 ἐτῶν ἐκ συγκοπῆς εἰς τῶν παλαιότερων ἀλλὰ καὶ κρατίστων ἡθοποιῶν, ὁ Δημήτριος Κοτοπούλης. Ἠρίθμησε μεγάλας ἐπιτυχίας ὡς δραματικός καθ' ἣν ἐποχὴν ἐμορφύτο τὸ Ἑλλ. θέατρον εἰς σχολεῖον ἡθικῆς καὶ πατριωτισμοῦ. Εἰς τὰ παλαιότερα ἔργα καὶ ἰδίως τὸν «Δὸν Καίσαρα τοῦ Βαζάν», τὸν «Δὸν Κιχώτην» ἐθριαμβευσεν, ἀλχημόνητος δὲ θά μείνῃ ὡς Μέγας Κωνσταντῖνος εἰς τὴν «Φαύστα» τοῦ Βερναρδάκη, συνεργαζόμενος τότε μὲ τὴν κ. Εὐαγγελίαν Παρασκευοπούλῃ. Ἐπίσης ὡς Μῆτρος εἰς τὸν «Ἀγαπητικὸν τῆς Βοσκοπούλας» ἦτο ἀκαταγώνιστος. Ἀλλ' ὁ Κοτοπούλης δὲν προσέφερε εἰς τὸ θέατρον μόνον τὴν πλήρη ζωὴς καὶ μεγαλόηχον τέχνην του, ἥς ὑπῆρξεν αὐτοδίδακτος. Ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρον τὴν οἰκογενεῖάν του, μὲ τὴν κορυφαίαν πρωταγωνίστριαν κόρην του δ. Μαρίκαν Κοτοπούλῃ. Στεφάνους εἰς τὴν σωρὸν του κατετέθησαν ἀρκετοί, τὸν ἀπεχαιρέτησαν δὲ ὁ κ. Κούρτελης ἐκ μέρους τοῦ σωματείου τῶν ἡθοποιῶν καὶ οἱ κ. κ. Πολ. Δημητρακόπουλος, Εὐκ. Βονασέρας καὶ Διον. Ταβουλάρης.

— Εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀκαδημίας ἐγένετο ἡ τελετὴ τῆς ἀπονομῆς τοῦ Ἀριστείου τῶν Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν εἰς τὸν μουσουργὸν κ. Μ. Καλομοίρην. Παρίσαντο ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ συμβουλίου κ. Ρέπουλης καὶ δύο μόνον ὑπουργοὶ οἱ κ. κ. Διομήδης καὶ Παπαναστασίου, ὁ αὐλάρχης κ. Γρυπάρης, ἐκ τῶν ἀριστειούχων δὲ μόνον οἱ κ. κ. Ἀννίης, Λαυράγκας, Ἰακωβίδης καὶ Δροσίνης. 'Ο κ. Λαυράγκας ἀνέγνωσε μὴ προσελθόντος τοῦ εισηγητοῦ τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπὶ τῆς ἀπονομῆς τοῦ μεταλλίου ἐπιτροπῆς, ἀναλυτικὴν τῶν ἔργων τοῦ κ. Καλομοίρη τοῦ ὁποῦ ἐγκωμίασε τὰς ἐνθουσιώδεις προσπάθειάς πρὸς δημιουργίαν ἑλληνικῆς μουσικῆς. Ἐκ τῶν μελοδραμάτων ἐκρίθη ὡς ἀριστον ὁ «Πρωτομάστορας» καὶ ἐκ τῶν τραγουδιῶν τοῦ ἡ σειρὰ τῶν «Ἰάμβων καὶ Ἀναπαύστων». Ἡ ἔκθεσις ἦτο συντεταγμένη μετὰ τινος ἀφελείας, ἐδογμάτισεν ὅτι τὸ ἔργον τοῦ κ. Καλομοίρη δὲν θὰ κατὰ τὴν λαϊκὴν ἀλλὰ θὰ ἀποφύγῃ πάντως τὴν ὕβριν τῶν πλανοδίων ὀργανοποικῶν, κατέληξε δὲ μὲ τὸ

φαντασμαγορικὸν ὄνειρον τῆς λειτουργίας τῆς Ἀγ. Σοφίας.

'Ο κ. ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας κ. Παπαναστασίου ἀναπληρῶν τὸν ἀπουσιάζοντα συνάδελφόν του τῆς Παιδείας ἐξῆρε συντόμως τὴν ἐθνικὴν ἐργασίαν τοῦ κ. Καλομοίρη καὶ ἀνῆρτησε εἰς τὸν λαϊκὸν του τὸ μετάλλιον. 'Ο κ. Καλομοίρης ὁμίλησε κατόπιν—δυστυχῶς εἰς μαλλιαρὴν γλώσσαν—περὶ τοῦ πρώτου ἀριστείου Σαμάρα κυρίως διὰ τὴν περὶ τὰ τέλη τοῦ βίου του Ἑλληνικὴν ἐργασίαν του, ἐκ τῆς ὁποίας προέκυρην, ἐκ μὲν τῶν θεατρικῶν του ἔργων τὴν «Ρέαν» ἐκ δὲ τῶν ἀσμάτων τὸ «Εἰδύλλιον».

— 'Ο φιλολογικὸς σύλλογος «Παρνασσὸς» προσεκήρυξε καὶ διὰ τὸ ἔτος 1920 τὸν πεντάκις ἡμερησὴν τελουμένην ποιητικὸν ἀγῶνα τοῦ κ. Θ. Φιλαδελφέως, μὲ δύο χιλιοδραχμα ἐφέτος βραβεῖα. Θὰ προκηρυθῶσι θέματα ἀναγομένα εἰς ὑψηλὰ καὶ ἐθνικὰ ἰδίως ἰδεώδη, συμβάλλοντα εἰς τὴν ἐξύψωσιν τῆς ψυχῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

— Εἰς νέαν παρασημοβορικὴν διεκρίναμεν καὶ ἐλάχιστα ὀνόματα διανοουμένων. Ἐλαβον τὸ παράσημον οἱ ἐν τῇ ξέῃ δημοσιογράφοι κ. κ. Τατάνης τοῦ «Ἑθνικοῦ Κήρυκος» τῆς Ν. Ὑόρκης, Σ. Λιάτσης τοῦ «Ταχυδρόμου» Ἀλεξανδρείας, Α. Βαμβακούσης τῆς «Κλειοῦς» τοῦ Καίρου, ὁ φιλόλογος κ. Ι. Γρυπάρης καὶ οἱ ἡθοποιοὶ κ. κ. Θ. Οἰκονόμου καὶ Ν. Ζάνος. 'Ο κ. Λιάτσης ἐπέστρεψε τὸ παράσημον.

— Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας προεκκηρύχθη διαγωνισμὸς διὰ τὴν κατάληψιν ἐκτάκτου ἔδρας τῆς ἀρχαίας Ἑλλ. φιλολογίας.

— Τὸ Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων ἔχει πρὸ πολλοῦ καθιερώσῃ κάθε Πάσχα νὰ μᾶς τονῶναι τὸ ἐθνικὸν αἶσθημα μὲ τοὺς ἑλληνικοὺς χοροὺς καὶ τὰς ἑλληνικὰς ἐνδυμασίας. Δὲν ὑστέρησεν εἰς ἐπιτυχίαν ἡ ἐφετερινὴ ἐμφάνισις, ἣν ἐτίμησε καὶ ὁ Βασιλεὺς Ἐχορευθῆσαν 12 εἰδῶν χοροί, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ Πεντοζάλης, ὁ ἀρχαῖος τῶν πεπλοφόρων, ὁ παριστῶν τὸν θερισμὸν Θεσσαλικῶς, ὁ Μακεδονικῶς καὶ ὁ γραφικὸς ἐν εἰδει καντρίλλας Κρητικῶς (Σοῦστα) ἤρσαν πολὺ. Ἐκ τῶν χορευτρίων διεκρίθη διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν χάριν καὶ ζωηρότητα ἡ δεσποινὴς Λέλα Μολλᾶ.

Ἡ δ. Βαφειάδου ἐτραγούδησε μὲ τὴν αἰσθηματικὴν καὶ συγκινοῦσαν φωνὴν τῆς τὰ δημοτικὰ τραγούδια «Τὰ μάτια τοῦ Δήμου» καὶ «Παντρεῦσον τὴν ἀγάπην μου», τὴν γνωστὴν ὥραιαν Μπαλλάνταν τοῦ Λαμπελὲ καὶ τὴν «Φιλημένην» τοῦ κ. Σακελλαρίδου. Ὡς ἐνδιάμεσον τῶν χορῶν ἐπαίχθη διὰ πρῶτην φορὰν μία διαλογικὴ σκηνὴ «Νυχτερινὸ τραγούδι». Ἦνεν πεζὸν ποίημα τὸ ὁποῖον ποιητικῇ ἀδείᾳ, ἔγραψε καὶ ἐπιτοφόρησε «Ὀνειροδραματικόν» ὁ κ. Ι. Ἀργυρόπουλος. Τὸ ἀκροατήριον δὲν ἐνόησε σχεδὸν τίποτε ἀπὸ τὴν σκηνὴν οὕτην, καὶ τὴν ἐπρόσεξε χάρις εἰς τὸ ὥρατον παίξιμό τῆς κ. Κοτο-

πούλη και τοῦ κ. Μυράτ. Ἐνας ἐρωτευμένος ἀποπειράται νὰ ξελογιάσῃ μίαν ρεμβάζουσαν κόρην νὰ ἀντιταχθῇ κατὰ τοῦ πατρός της διὰ νὰ ἐνωθῶν, ἐνῶ τὸ βιολὶ ἀφίνει παθητικούς ἤχους εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος τῆς νυκτερινῆς συνεντεύξεως.

— Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις ὁ φιλόλογος καὶ ἄλλοτε λυκειάρχης Ἰωάννης Δέλλιος, βουλευτὴς Σεργῶν. Ἐκτὸς ἄλλων ἐργασιῶν του εἶχε μετὰ φράση εἰς τὴν Βιβλιοθήκην Μαρασλῇ τὴν ἱστορίαν τῶν Ἑπιγόνων τοῦ Δρέν-σεν. Ὀλόκληρον τὴν περιουσίαν του κατέλιπεν εἰς τὸ Ἑθνικὸν Πανεπιστήμιον.

— Ἀπέθανεν ὁ τέως ἀρχιμουσικός τῆς φρουρᾶς Ἀθηνῶν Βίκτωρ Μανρόχης ἐπὶ 30 ἔτη ὑπηρετήσας εἰς τὴν στράτιωτικὴν μουσικὴν.

— Ἡ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν τοῦ α' Ἀθηναϊκοῦ τραγουδιοῦ παρετάθη μέχρι τῆς 20 Μαΐου. Ἡ ἀπονομὴ τῶν βραβείων θὰ γίνῃ τὴν 16 Ἰουνίου εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια».

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχ. ἐταιρείας ὁ κ. Ἀμαντος συντάκτης τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ ὠμίλησε περὶ τῶν Βουλγάρων ἐν Μακεδονίᾳ κατὰ τὸν Μεσαίωνα.

— Ἡ κ. Εἰρήνη Δημητράκοπούλου—ἡ Ἀθηναία ἐν διαλέξει γενομένη εἰς τὸ Βασιλ. θέατρον ὠμίλησε περὶ τῆς συγχρόνου Ἑλληνικῆς διανοήσεως. Τὸ θέμα ἔχαρακτήρισε βαθύτης σκέψεως ὡς πρὸς τὴν ἐθνικὴν ἀποστολὴν, ἣν ἔχουν νὰ ἐκτελέσουν οἱ Ἕλλ. συγγραφεῖς. Ἐπέκρινε τὴν μίμησιν τῶν ξένων φιλολογῶν, ἣτις ἀναγκάζει τοὺς περισσοτέρους συγγραφεῖς νὰ γράφουν καὶ νὰ σκέπτονται ὄχι κατ' ἀτομικὸν ἢ Ἑλληνικὸν τρόπον, ἀλλ' ἄ ξενικὸν καὶ οὐχὶ σύμφωνα πρὸς τὸ περιβάλλον.

— Ἡ κ. Θωὸν Δρακοπούλου ἔδωσε ἀπογευματινὴν φιλολογικὴν εἰς τὸ Φουαγιέ τοῦ Βασιλικοῦ θεάτρου ἀφιερθεῖσαν εἰς τὸν κ. Παλαμᾶν. Ὁ κ. Η. Βουτυρείδης ἔκαμε εἰσῆγησιν διὰ τὸ ποιητικὸν ἔργον αὐτοῦ, ἡ δὲ κ. Δρακοπούλου ἀπήγγειλε ποιήματά του, ἐκ τῶν χαρακτηριστικωτέρων μὲ τὴν μουσικότητα τῆς φωνῆς της, ἀρκετὰ ἐρμηνευτικὴν τῶν βαθυτέρων αἰσθημάτων.

— Ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς Ἐπιστημονικῆς ἐταιρείας ἔκαμον ἀνακοινώσεις οἱ κ. κ. Γ. Χατζιδάκις, Π. Κοντογιάννης καὶ Π. Φουρίκης.

— Ὁ πατριωτικὸς ποιητὴς κ. Φ. Πανᾶς ὠμίλησε ἐν τῇ Ἐταιρείᾳ τῶν «Φίλων τοῦ Λαοῦ» περὶ τῆς «Ἀνὰ τὰ ἔθνη καὶ τοὺς αἰῶνας ὑφισταμένης διγλωσσίας», προσπαθῆσας νὰ δώσῃ τὴν ὀρθοτέραν λογικῶς λύσιν τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος.

— Εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς ὠμίλησε «περὶ τοῦ Ὀμηρικοῦ ζητήματος, ὁ διευθυντὴς τῆς ἐν Ἀθήναις Βρετανικῆς Ἀρχαιολ. Σχολῆς κ. Α. J. B. Wace. Ὁ Βρετανὸς σοφὸς ἀνεκεφαλαίωσεν ἐν θαυμαστῇ συνοψίσει τὰ κυριώτερα σημεῖα τοῦ πολυκρότου προβλήματος, κατέληξε δὲ διὰ τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἰσχυρισμοῦ ὅτι αἱ τελευταῖαι ἀρχαιολογικαὶ ἀνασκαφαὶ διεφώτισαν πλεῖστα ὅσα πρότερον ἄγνωστα σημεῖα τῶν προϊστορικῶν ἐκείνων χρόνων διαπιστώσασαι ὅτι ἡ γραφὴ ἦτο γνωστὴ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ὅτι ὁ πολιτισμὸς ἡκολούθησε διεύθυνσιν ἐκ νότου πρὸς βορρᾶν καὶ οὐχὶ ἀντίθετον καὶ ὅτι τὸσον περὶ τοῦ προσώπου τοῦ Ὀμήρου ὅσον καὶ περὶ ἄλλων σημείων τῆς Ὀμηρικῆς ἐποποιΐας ἐπιτρέπεται νὰ ὀμιλῇ τις πλέον ἐπὶ τῇ βάσει περισσοτέρων ὁπωσδήποτε δεδομένων τῆς ἱστορικῆς ἐρεῦνης.

— Ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ «Παρνασσοῦ» ἡ φιλόλογος κ. Ἐλμῖνα Παντελάκη, τὸ γένος Ζάννου εἰς δύο

διαλέξεις ὠμίλησε περὶ τοῦ ἐθνικοῦ ποιητοῦ τῆς Προβηγίας καὶ ὕμνου τοῦ τῆς Ἑλλάδος Φ. Μιστράλ. Ἡ ὀμιλήτρια, διπλωματοῦχος τῆς Σορβόννης, ὠμίλησε διὰ τὴν ζωὴν καὶ ἀνέλυσε τὸ ἔργον τοῦ ποιητοῦ. Ἐμνημόνευσε ἐπὶ ἐπικολυρικά ἔργα του καὶ ἀνέπτυξε τὴν ὑπόθεσιν τοῦ «Καντάλ» θεωρουμένου ὡς ἐνὸς τῶν ἀριστουργημάτων του. Κατὰ τὰς διαλέξεις ὁ κ. Τσιτσιλιάνος ἀπήγγειλε στίχους τοῦ Μιστράλ, ἐν οἷς καὶ τὸν ὕμνον πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἡ δὲ ἀδελφὴ τῆς ὀμιλήτριας δεσποινὶς Λουκία Ζάννου ἔψαλε ἄσματα ἐκ τῶν ποιημάτων του καὶ τῆς «Μιρέν-γ».

— Ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἐορτῇ ὠμίλησαν, ἐν τῷ «Παρνασσῷ» ὁ ἀντιπρόεδρος κ. Κ. Ζέγγελης καὶ ὁ ποιητὴς κ. Πολέμης ἀπήγγειλε πατριωτικὸν ποίημα, ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Νομικῆς σχολῆς ὁ κ. Κ. Ράδος περὶ τοῦ Ἱεροῦ Λόχου ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ ἐν Ἰασίφ μέχρι τοῦ ἡρώϊκοῦ τέλους του ἐν Δραγατσάνῳ. ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου ὁ καθηγητὴς κ. Θ. Βυρέας ἐξεφώνησε τὸν πανηγυρικὸν μὲ θέμα «ἡ Αἰωνία Ἑλλάς». Ἐξήρε τὴν σημασίαν τῆς Ἑλλ. Ἀνεξαρτησίας, διέγραψε τὴν δρᾶσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἰς πᾶσαν ἐκδήλωσίν του καὶ περιέγραψε τοὺς ἀγῶνας τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς φυλῆς. Ἐν τῷ Συλλόγῳ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ὁ γυμνασιάρχης κ. Γιαννοῦτσος ὠμίλησε περὶ τῶν κειμηλίων τοῦ Ἀγῶνος ἐν Μεσολογγίῳ, τὰ ὅποια κινδυνεύουσι νὰ ἐξαφανισθῶσι.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ «ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΝ»

Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΕΙΟΥ

Φίλε κ. Διευθυντά,

Παραυρέθην εἰς τὴν τελειὴν τῆς ἀπονομῆς τοῦ Ἀριστείου τῆς Μουσικῆς καὶ σπεύδω νὰ διαμαρτυρηθῶ δι' ὅσα ἤκουσα. Ὁ κ. Καλομοίρης λησμονήσας ὅτι δὲν ὀμίλει εἰς Σύλλογον, ἀλλ' εἰς ἐπίσημον τοῦ Κράτους τελετὴν καὶ ἐν αἰθούσῃ μάλιστα Ἀκαδημίας, ὅτι δὲν ἐνεφανίζετο ὡς λόγιος ἀλλ' ὡς μουσουργός, ὠμίλησεν εἰς ψυχαρακὸν γλωσσοκατασκευασμα, προκαλέσας οὕτω τὴν δυσφορίαν τοῦ ἄκροτηρίου. Ἀπεκλήθη ὑπὸ τῆς τόσον συντηρητικῆς «Ἐστίας» βεβήλωσις τὸ ἄκουσμα τοιαύτης γλωσσικῆς δυσαρμονίας ἀπὸ ἑνα τῶν φιλότιμων ἐργάτην τῆς μουσικῆς—μουσικῇ δὲ εἶνε ἁρμονία. Πῶς νὸ ἀκούσῃ τις ἀπαθῶς τὴν «ἐξέλιξιν» τῆς μουσικῆς ἀποκαλομένην ξετύλιγμα καὶ τὴν «ἐνάντησιν» αὐτῆς ξεδίπλωμα; Ἀλλ' ἂν ὁ κ. Καλομοίρης ὅστις καίτοι φέρων τὴν στολὴν τοῦ ταγματάρχου ὑτάλληλος ὢν τοῦ Κράτους παρῆβη ρητὴν διάταξιν τοῦ Συντάγματος περὶ τῆς ἐπισήμου γλώσσης, πῶς τὸ Ὑπουργεῖον δὲν ἐπρόλαβε τὴν παράβασιν τοῦ Συντάγματος καὶ παραβίσιν ἅμα τῆς αἰσθητικῆς; Ἀλλὰ μήπως ἡ ἐκθεσις τοῦ εισηγητοῦ κ. Ψυρούδα, ἐρσιτέχνου μουσικοῦ—ὅστις καίτοι ὕγιος δὲν προσήλθε καὶ ἡναγκάσθη νὰ τὴν ἀναγνώσῃ ὁ κ. Λαυράγκας—δὲν ἦτο ἀτυχὴς εἰς ὕψος καὶ ἀκατάστατος εἰς γλῶσσαν; Διὸ καὶ φρονίμως ποιῶν ὁ κ. Λαυράγκας ἀπενήγατο τὰς χεῖρας διαμαρτυρηθεὶς ἐπὶ τῇ ἀναγκῇ τοῦ εἰσπ' αὐτοῦ συνετάχῃ ἡ ἐκθεσις.

Εὐτυχῶς ὁ κ. Καλομοίρης μᾶς ἀπεζημίωσεν ὡς μουσουργός εἰς τὴν ἀπογευματινὴν συναυλίαν του. Ἐκεῖ ὠμίλησε καλλίτερα ἀπὸ κάθε κριτικὴν ἢ ἐμπνευσις καὶ τὸ μέλος. Καὶ νομίζομεν ὅτι ἡ ἀπονομὴ τοῦ διὰ τὴν μουσικὴν μεταλλίου δὲν πρέπει νὰ γίνεται ἐν αἰθούσῃ καὶ ἐν τελετῇ λόγων, ἀλλ' ἐν συναυλίᾳ κατόπιν τῆς ἐκτελέσεως συνθέσεων τοῦ τιμωμένου μουσουργοῦ.

Φιλόμουσος